

POSTANOWIENIE

11 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 11 lipca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko P. M.

o rozwód,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Gdańsku

postanowieniem z 11 czerwca 2024 r., II C 2022/24,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania
sprawy.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 czerwca 2024 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku przedstawił Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa M. M. przeciwko P. M. o rozwód, celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 45 § 1 k.p.c., jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej, Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo. O oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew (art. 45 § 2 k.p.c.). Przedstawienie okoliczności, które świadczyłyby

o wystąpieniu stanu rzeczy wypełniającego hipotezę normy wynikającej z art. 45 k.p.c., należy do sądu występującego o oznaczenie sądu właściwego; powinno to znaleźć wyraz w uzasadnieniu wydanego w tym przedmiocie postanowienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019/2/25; z 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, OSNC 2015/12/150; z 13 listopada 2007 r., III CO 17/07- nie publ.).

Sąd Okręgowy w Gdańsku nie przedstawił przesłanek swojego wystąpienia. Rekonstrukcja lub poszukiwanie argumentów uzasadniających oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy nie należą do Sądu Najwyższego.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

(r.g.)